

blandt de Midler, som den ærede Dødfører for Mindretallet — jeg veed ikke, om det ærede Medlem er tilstede — omtalte, at der fandtes for at sikkre sig Udførelsen af dette Byggeføretagende, glemte det ærede Medlem en vigtig Post, som jeg ogsaa vishede en aarlig Beretning om for at faae Underretning derom, nemlig at faae at vide, hvorledes den høitærede Minister forreiter de Midler, som ere tilfikkrede at skulle komme ind i disse 5 Finantsaar, og som jeg netop af dette Hensyn havde fordelt i Loven, hvad der slet ikke stod i Ministerens første Forslag om denne Sag, paa 5 Aar i 5 forskjellige Indbetalinger, saaledes at der kan høves ikke ubetydelige Midler; man vil jo netop derved have faaet et Tilskud foruden de Penge, der ligesom ere omtalte i Loven. Dette skulde der jo ogsaa gives Oplysning om, men det er jo dog en Tilfikkring om, at man har Noget at løbe paa, naar Bygningsudvalget havde troet at kunne tilkjende Prisen til en Tegning, som naaede op til omtrent det hele Beløb. Vi have altsaa som Sikkerhed Midler, der indkomme af de Renter, der skulle betales i de 5 Aar. Dette har jeg taget i Betragtning, dengang jeg søgte at udarbejde Loven, og det er altsaa et Punkt, som tilstedes, at man har Noget, hvorved man kunde komme over en mulig Banffelighed. Men en ganske anden Sag er det jo her, hvis man ikke skal begrene, at en saadan Banffelighed skulde komme tilstede. Forøvrigt glæder det mig, at foruden alle de andre Ting, som den høitærede Minister berørte, omtalte han ogsaa det, som efter min Mening var det vigtigste Punkt i hele Loven, nemlig at man, idet man saavidt mulig holder Sorø stadesløst, saa ogsaa har det i sin Haand, saaledes som dette Føretagende er bragt tilveie, at tage alle mulige Sikkerhedsforanstaltninger, for at der kunde stiftes lige Net mellem begge de Anstalter, hvorom der her Tale. Holder jeg fast ved denne Betragtning, ville de ærede Medlemmer vel kunne forstaa, at, naar det har ligget i min Plan at have Renterne af disse Tilskud i 5 Aar baade fra Kjøbenhavns Kommune og fra Sorø, saa ligger jo ogsaa dert, at det ikke kan være min Mening at være med til at tilbageholde

Udbetalingerne af disse Midler fra Sorø, thi de ere et Led i den hele Plan, de horte med til, at det blev muligt at faae Føretagendet til at lykkes og sikkre sig imod alle Eventualiteter. Disse Bestemmelser anser jeg ikke for uvigtige, naar man skal komme til den Forhandling, som maa og skal foregaa i 1874.

H. M. Petersen: De ærede Herrer ville se, at jeg ikke har været med til at stille Forslaget under Nr. 40, som gaar ud paa at forhøje det Beløb, der vil blive at udrede til fattige Elever ved Folkehøiskolerne. Det er imidlertid ikke, fordi jeg vil modsætte mig Forslaget — det skulde da være, naar vi hørte den høitærede Minister bestemt modsætte sig det — men fordi jeg finder det urigtigt fra Thingets Side uden ganske særlige Grunde at give Bevilling til Mere, end vedkommende Minister forlanger. Det er et Princip, jeg altid har holdt paa, og jeg tror, at det i og for sig er rigtigt, naar, som sagt, ikke særlige Grunde foreligge. Efterat jeg nu har hørt den ærede Ministers Udtalelser, skal jeg gjerne stemme for Forslaget. Jeg har kun villet udtale dette for at hævde, at min Modstand ikke er rettet mod selve Bevillingen, da Beløbet ikke er stort, men fordi jeg ikke godt kan, naar ikke særlige Grunde foreligge, være med til at foreslaa højere Summer bevilgede paa Finantsloven, naar Ministeren ikke selv forlanger det. Jeg tror, at dette Princip i og for sig i al Almindelighed er holdbart og rigtigt.

Th. Nielsen: Der er jo, som allerede bemærket, af Finantsudvalget gjort den Genstilling, at man ønsker Fordelingen til Høiskolerne væsentlig føretagen efter det gennemsnitlige Elevental. Nu er det allerede bemærket af Udskillige, der have hørt Ordet, at de heller ikke have noget Væsentligt at indvende derimod; men jeg tror dog, at jeg tillægger Eleventallet en større Vægt end de, og jeg skal i Rothed sige hvorfor. Som bekendt føres der ikke fra Statens Side noget Tilsyn med Folkehøiskolerne, idetmindste ikke noget Tilsyn, der er værd at tale om, og jeg mener heller ikke, at der bør føres noget, thi det, at en Provst eller en Skoledirektor kom-